

Αλέξανδρος Μαραγκουδάκης

Πύλη Μετρό

2017

Ο Αλέξανδρος Μαραγκουδάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Είναι Αξιωματικός στο Πολεμικό Ναυτικό.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6943106386

E-mail: alexismrg@gmail.com

Το θεατρικό έργο Πύλη Μετρό απέσπασε έπαινο στον 39ο Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών.



Το θεατρικό έργο Πύλη Μετρό του Αλέξανδρου Μαραγκουδάκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Το θεατρικό έργο Πύλη Μετρό αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΜΟΥ: Δικηγόρος 35 ετών.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΗΓΑΣ: Καρδιοχειρουργός 49 ετών.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΕΝΕΑΣ: Υφυπουργός 55 ετών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Καθαριστής 30 ετών.

ANNA: Γραμματέας του Άγγελου 29 ετών (εκτός σκηνής).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ιστορία διαδραματίζεται στην περίοδο της χώρας στα Μνημόνια, το 2011. Στο μετρό, στη στάση Σύνταγμα, συναντιούνται τυχαία τρεις άνθρωποι: ένας δικηγόρος, ένας καρδιοχειρουργός και ένας υφυπουργός. Θα έλεγε κανείς πως είναι οι προύχοντες της εποχής. Αλλά είναι εξίσου βουτηγμένοι μέσα στην ανομία, στο συμφέρον και στην κερδοσκοπία. Καρικατούρες που ξεχειλίζουν διαφθορά.

Ο σταθμός είναι άδειος λόγω των ταραχών και των επεισοδίων στο κέντρο της Αθήνας. Τα ρολά είναι κατεβασμένα, ενώ το ασανσέρ είναι εκτός λειτουργίας. Ο μόνος τρόπος για να φύγουν είναι να περιμένουν τον Συρμό 11.

Θέλοντας και μη αρχίζουν μία συζήτηση για τις επαγγελματικές τους καριέρες. Παρόλο που είναι άγνωστοι μεταξύ τους, ο καθένας ξεδιπλώνει το διεφθαρμένο επαγγελματικό υπόβαθρο του στο άλλον.

Ο δικηγόρος βγάζει εμπόρους ναρκωτικών απ' τη φυλακή, ο καρδιοχειρουργός χειρουργεί μόνο όσους του προσφέρουν παχουλά φακελάκια και ο υφυπουργός είναι ένας στυγνός νομοθέτης που, σαν πολλούς άλλους, έχει φτιάξει το παρακράτος του σήμερα.

Ενώ του επιρρίπτονται ευθύνες για το τέλμα που έχει φτάσει η χώρα, εκείνος, σαν σύγχρονος δημαγωγός, εξηγεί πως όλοι τους έχουν μερίδιο ευθύνης.

Ξαφνικά το ασανσέρ κατεβαίνει. Υπό τον φόβο ότι ένας ολόκληρος όχλος θα τους λιντσάρει, οχυρώνονται πρόχειρα... Όμως από το ασανσέρ βγαίνει ένας απλός καθαριστής.

Θα αρχίσουν να αμφιβάλλουν για τα πάντα. Ακόμα και για το αν αυτό που τους συμβαίνει είναι πραγματικό. Η μήπως όχι;

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΗ 1

(Αθήνα 2011. Ένα καλοκαιρινό πρωινό στο εσωτερικό του σταθμού μετρό Σύνταγμα. Θα περίμενε κανείς πως θα γινότανε πανδαιμόνιο από τον κόσμο που θα πήγαινε στις δουλειές του. Όμως ο σταθμός είναι άδειος. Ένας εκκωφαντικός θόρυβος ακούγεται καθώς ο συρμός πλησιάζει, κάνοντας τα φώτα να τρεμοσβήνουν. Αέρας αρχίζει να χτυπά τον σταθμό σα σύριγγα που σπρώχνει το έμβολο. Τα φώτα τελικά σβήνουν. Ο συρμός έφτασε. Το μόνο που ακούγεται είναι το απότομο άνοιγμα των θυρών.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Τερματικός σταθμός. Παρακαλούνται οι επιβάτες όπως αποβιβαστούν.

(Άτσαλα βήματα μες στο σκοτάδι. Οι πόρτες του συρμού κλείνουν. Οι μηχανές βάζουν μπροστά και ο συρμός εξαφανίζεται. Τα φώτα τρεμοσβήνουν και έπειτα ανάβουν. Ο Δημήτρης βρίσκεται στην αποβάθρα του σταθμού. Φοράει κοστούμι με γραβάτα. Στο δεξί του χέρι κρατάει έναν χαρτοφύλακα ενώ στο αριστερό, ένα εισιτήριο το οποίο σηκώνει και κοιτάζει.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Συρμός 11(με απορία).

(Ο Δημήτρης επεξεργάζεται τον χώρο. Μπροστά του ο σταθμός είναι πεντακάθαρος. Μεταλλικοί πάγκοι, κάδοι απορριμμάτων, πυροσβεστήρες και μία μεγάλη τηλεόραση plasma η οποία χρησιμοποιείται για φωτεινές ανακοινώσεις. Στο κέντρο ένα ασανσέρ με τη φωτεινή ένδειξη "out of order" ενώ στις δύο άκρες του σταθμού τα ρολά είναι κατεβασμένα απαγορεύοντας τόσο την είσοδο όσο και την έξοδο.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(διαβάζει)

<<Σας ζητούμε συγνώμη για την καθυστέρηση αλλά λόγω τεχνικών προβλημάτων όλα τα δρομολόγια θα εκτελούνται με τον Συρμό Νο 11. Ευχαριστούμε για την κατανόηση.>>

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ωραία... κολλήσαμε για τα καλά.

(Ψάχνει το σακάκι του και βρίσκει το κινητό του τηλέφωνο. Δοκιμάζει να τηλεφωνήσει.)

ΤΗΛΕΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Ο συνδρομητής που καλέσατε έχει πιθανόν το τηλέφωνο του απενεργοποιημένο. Παρακαλώ καλέστε αργότερα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(τσαντισμένα)

Αϊ στα κομμάτια.

(Κοιτάζει ξανά το τηλέφωνο, διαλέγει άλλη επαφή και κάνει κλήση.)

ΤΗΛΕΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Ο συνδρομητής που καλέσατε βρίσκεται εκτός δικτύου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Σιγά μην έχει σήμα εδώ κάτω.

ΤΗΛΕΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Παρακαλώ αφήστε το μήνυμά σας μετά τον χαρακτηριστικό ήχο ...-μπιμ-.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Έλα Στέλλα, ο Δημήτρης είμαι. Κάτι προέκυψε, μία καθυστέρηση στο μετρό και απ' ότι φαίνεται θα αργήσω. Διάβασα τη δικογραφία και την εισήγηση σου. Συμφωνώ αλλά προτείνω να επικαλεστούμε ότι ο κατηγορούμενος, εκτός από εν βρασμό ψυχής είναι και ψυχικά ασταθής. Ξέρεις τώρα... Αλλά πρώτα επικοινωνήσε με τη μητέρα του. Φούσκωσε τα λιγάκι. Θα χρειαστούμε και την ανάλογη βεβαίωση από ψυχίατρο... Κοίτα μη σου κλαφτεί και πέσεις κάτω από τα προβλεπόμενα. Το νου σου!

(Ο Δημήτρης κλείνει το τηλέφωνο και το βάζει στην τσέπη του, όταν διαπιστώνει πως απ' τη μύτη του έτρεξαν μερικές σταγόνες αίμα.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όχι πάλι ρε γαμώτο!

(Σηκώνει το κεφάλι ψηλά και πηγαίνει να κάτσει σε ένα παγκάκι του σταθμού. Βγάζει ένα μαντήλι από το σακάκι και σκουπίζει τη μύτη του.)

Έπειτα, φέρνει τον χαρτοφύλακα στα πόδια του και βγάζει από μέσα έναν φάκελο δικογραφίας.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(διαβάζει)

“Αναφορά του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών”.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μάλιστα (μουρμουρίζει).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(συνεχίζει να διαβάζει)

<<Την 17/06/2011 και περί ώρας 2345 ο υποφαινόμενος Λευτέρης Εμμανουηλίδης, με αριθμό ταυτότητας ΡΚ 27452, συνελήφθη επ’ αυτοφώρω από Ομάδα ΔΙΑΣ στη Λεωφόρο Θηβών 245, καθώς έπειτα από έλεγχο στο όχημα του μάρκας BMW 720,>>

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(με θαυμασμό)

Μπράβο ο Λευτέρης ΒΜΜ. Και 720!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(συνεχίζει να διαβάζει)

<<με αριθμό πινακίδας ΙΒΕ 7266, ευρέθησαν περί τα πέντε κιλά ηρωίνης σε συσκευασίες του ενός κιλού. Ο συλληφθείς ζήτησε να μιλήσει πρώτα με τον δικηγόρο του και αρκέστηκε να αναφέρει πως τα ναρκωτικά είναι για ίδια χρήση>>.

ΠΑΥΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τον βλάκα τον Λευτέρη. Πακέτο όλα μαζί. Τέλος πάντων (αρχίζει να κρατά σημειώσεις). Θα επικαλεστούμε ότι είναι χρόνια χρήστης, ιστορικό χρόνιας εξάρτησης, 1.000 ευρώ αμοιβή γιατρού, 2.000 ευρώ αμοιβή δικιά μου (το ξανασκέφτεται). Όχι όχι (σκουπίζει ξανά τη μύτη του), 3.000 ευρώ αμοιβή δικιά μου. Επίσης...

(Εκείνη την ώρα τα φώτα αρχίζουν να τρεμοσβήνουν ξανά. Ο Δημήτρης κοιτάζει ψηλά απορημένος.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Παρακαλείσθε όπως απομακρυνθείτε από την αποβάθρα καθώς επίκειται η έλευση του Συρμού Νο 7.

(Από μακριά ακούγεται σαν τσιριχτό ο συρμός καθώς πλησιάζει, ενώ αέρας αρχίζει να φυσάει στην αποβάθρα του σταθμού, με αποτέλεσμα να πάρει μερικά φύλλα από τα έγγραφα του Δημήτρη ο οποίος πέφτει έντρομος κάτω και αρχίζει να τα μαζεύει. Καθώς τα φώτα τρεμοσβήνουν πιο έντονα, έρχεται το απόλυτο σκοτάδι. Ο συρμός έφτασε. Οι πόρτες του συρμού ανοίγουνε απότομα.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Τερματικός σταθμός. Παρακαλούνται οι επιβάτες όπως αποβιβαστούν.

(Ακούγονται βήματα. Οι πόρτες κλείνουν δυνατά και ο συρμός εξαφανίζεται. Τα φώτα ανάβουν. Στην αποβάθρα εμφανίζεται ο Άγγελος. Φοράει ένα φινετσάτο και ακριβό κοστούμι BOSS. Κρατά έναν δερμάτινο χαρτοφύλακα στο δεξί του χέρι και εισιτήριο στο άλλο. Η όλη σκηνή είναι κάπως σαρκαστική. Ένας άντρας με κοστούμι, πεσμένος κάτω κοιτάζοντας έναν άλλον άντρα, σαν να κάνει μιας μορφής υπόκλιση, όπως ένα άγριο σκυλί στο ακόμα πιο άγριο και δυνατότερο σκυλί. Ο νέο αποβιβασθέντας κοιτάζει το εισιτήριο και μετά το βάζει στην τσέπη του. Τρίβει ελαφριά το στήθος του κάνοντας ταυτόχρονα ένα ελαφρό μειδίαμα, σαν κάτι να τον ενοχλεί σε εκείνο το σημείο. Μετά βγάζει ένα μαντήλι. Σκουπίζει τα γυαλιά του ενώ ταυτόχρονα κοιτάζοντας δεξιά και αριστερά επεξεργάζεται τον σταθμό. Ο Δημήτρης σηκώνεται όρθιος. Φτιάχνει το κοστούμι και τη γραβάτα του.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Καλημέρα σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γεια σας.

(Ο Δημήτρης τον πλησιάζει.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δημήτριος Στάμου. Δικηγόρος. Χαίρω πολύ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Άγγελος Ρήγας. Καρδιοχειρουργός. Χάρηκα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αα υπέροχα. Ένας επιστήμονας! Πάρτε μία κάρτα μου. Ποτέ δεν ξέρετε πότε μπορεί να χρειαστείτε έναν δικηγόρο. Ποιος ξέρει, μπορεί και να συνεργαστούμε στο μέλλον.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(ακούγεται επιφυλακτικός)

Ναι ...

(Ο Άγγελος παίρνει την κάρτα του Δημήτρη και τη βάζει στην τσέπη του καθώς ο δεύτερος κάνει μερικά βήματα προς τα πίσω και πηγαίνει να κάτσει. Έπειτα βγάζει κι αυτός μία κάρτα από το σακάκι του.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ορίστε. Πάρτε και μία δική μου.

(Ο Δημήτρης εμφανώς ενθουσιασμένος που ο συνομιλητής του προβαίνει και αυτός σε μία τέτοια κίνηση, σηκώνεται και παίρνει την κάρτα.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ευχαριστώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(διαβάζει την κάρτα)

<<Άγγελος Ρήγας Md,PhD Καρδιοχειρουργός. Ιατρείο Πατριάρχου Ιωακείμ 12, Κολωνάκι>>

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(συνεχίζει)

Λατρεύω το Κολωνάκι!

ΑΓΓΕΛΟΣ

(φτιάχνοντας τα γυαλιά του)

Δίνει ένα κύρος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Εννοείται!

(Οι δύο άντρες πηγαίνουν και κάθονται.)

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Να κάνω μία ερώτηση;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πού ακριβώς βρισκόμαστε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μα, στο μετρό!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ναι. Στο μετρό. Αλλά...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κάτι πρέπει να έχει συμβεί. Όλα τα δρομολόγια θα πραγματοποιηθούν με το Συρμό 11. Ορίστε, μου δώσανε κι αυτό το εισιτήριο (δείχνοντας το). Η αλήθεια είναι πως πρώτη φορά βλέπω εισιτήριο στο οποίο να αναγράφεται και ο Συρμός που θα πρέπει να πάρεις!

(Ο Άγγελος ψάχνει το σακάκι του. Βρίσκει και αυτός το εισιτήριο του.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κι εμένα Συρμός 11 γράφει (με απορία).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μπράβο εξέλιξη το Αττικό Μετρό! Τουλάχιστον θα έχω παρέα σε αυτόν τον διαολεμένο σταθμό γιατί απ' ό,τι βλέπω θα αργήσουμε πολύ!

ΑΓΓΕΛΟΣ

(ακούγεται αγχωμένος)

Τι; Θα αργήσουμε; Δε γίνεται (σηκώνεται απότομα και κοιτάζει δεξιά κι αριστερά για να βρει μία έξοδο.)! Όχι δε γίνεται, έχω προγραμματισμένο χειρουργείο σήμερα! Δεν πρέπει με τίποτα να καθυστερήσω!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Φαντάζομαι οι πελάτες θα πρέπει να περιμένουν (του δείχνει με το χέρι τη φωτεινή επιγραφή).

ΑΓΓΕΛΟΣ

(διαβάζει)

“Σας ζητούμε συγνώμη για την καθυστέρηση αλλά λόγω τεχνικών προβλημάτων όλα τα δρομολόγια θα εκτελούνται με τον Συρμό Νο 11. Ευχαριστούμε για την κατανόηση”.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(συνεχίζει)

Πόσο ηλίθιοι μπορεί να είναι; Μας έχουνε κλεισμένους σαν τα πρόβατα στη σφαγή! Αν συμβεί κάτι και πρέπει να φύγουμε απ’ δω μέσα, τι θα κάνουμε; Θα διακτινιστούμε; Το ασανσέρ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Out of order! Αφήστε τα. Δε δουλεύει τίποτα σήμερα.

(Ο Άγγελος βγάζει το τηλέφωνο απ’ την τσέπη του προσπαθώντας να τηλεφωνήσει.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ούτε αυτό πιάνει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δεν έχει σήμα (κοιτάζοντας το κινητό του). Πως την πάτησα έτσι σήμερα;

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μήπως (σκέφτεται δυνατά); Μήπως έχει κρατήσει μηνύματα ο τηλεφωνητής (αρχίζει γρήγορα να ψάχνει στο κινητό);

(Ο Άγγελος βάζει το κινητό στο αυτί του.)

ΤΗΛΕΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Καλώς ήρθατε στην υπηρεσία αυτόματου τηλεφωνητή. Έχετε ένα νέο μήνυμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έχω ένα νέο μήνυμα στο τηλεφωνητή!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(ειρωνικά)

Επιτέλους. Πολιτισμός.

ΤΗΛΕΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Για να ακούσετε το μήνυμα παρακαλώ πληκτρολογήστε το ένα.

(Ο Άγγελος κάνει ότι του λέει ο τηλεφωνητής. Περπατάει πάνω κάτω, περιμένοντας ανυπόμονα να ακούσει το μήνυμα ενώ ο Δημήτρης διαβάσει τις δικαστικές του υποθέσεις. Από τον τηλεφωνητή ακούγεται η Άννα, η γραμματέας του.)

ANNA(ΑΠ'ΕΞΩ)

Μωρό μου... η Άννα είμαι. Προσπαθώ εδώ κι ώρα να σε βρω γιατί είχαμε κάποιες εξελίξεις. Πρώτο και κυριότερο : οι νοσηλευτές κατέβηκαν εκτάκτως σε απεργία σήμερα. Το Υπουργείο δεν έκανε δεκτές τις προτάσεις τους και όχι μόνο αυτό, προανήγγειλε νέες περικοπές και αλλαγές στο ασφαλιστικό τους. Καταλαβαίνεις ...χαμός. Έχουν κλείσει τα πάντα . Απ' τη μια οι αγανακτισμένοι στο Σύνταγμα, απ' την άλλη τα συνδικάτα, διαδηλώσεις, συλλαλητήρια. Έχει κλείσει όλο το κέντρο.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(μονολογεί)

Βρυχάται ο λαός!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ορίστε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι τίποτα...

ANNA(ΑΠ'ΕΞΩ)

Οπότε άκυρα τα χειρουργεία σήμερα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(ειρωνικά)

Περίφημα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παρακαλώ;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι...τίποτα τίποτα.

ANNA(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Δεύτερον. Χθες, λίγο μετά που έφυγες, ήρθαν στο ιατρείο δύο καινούργιοι πελάτες. Ο πρώτος ήρθε συστημένος. Έδωσε και 20.000 χιλιάδες ευρώ μπροστά. Τον προγραμματίζω για την ερχόμενη Δευτέρα. Είναι το πιο κοντινό. Ο δεύτερος (ακούγεται ένα μικρό γέλιο), ήρθε με έναν τενεκέ λάδι. Αν και φαίνεται πιο σοβαρό το περιστατικό (ξαναγελά) ...τενεκέ λάδι ... τέλος πάντων. Του είπα ότι έχουμε βεβαρημένο πρόγραμμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(μονολογεί)

Μπράβο το κορίτσι μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Συγνώμη; Μιλάτε; Έχει σήμα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι. Τηλεφωνητής.

ANNA(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Ότι δεν προλαβαίνουμε με τα έκτακτα χειρουργεία. Μας πηγαίνουν πίσω και οι απεργίες. Μετά από οκτώ μήνες και βλέπουμε. Τον ξαπόστειλα. Ελπίζω να τα έκανα όπως μου έχεις πει...

ΑΓΓΕΛΟΣ

(μονολογεί)

Απόλυτα!

ANNA(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Αα ...το λάδι το κράτησα ...μην πάει χαμένο. Άσε που όταν το είδα φούντωσα! Μου ήρθαν στο μυαλό τα χτεσινά ... με τα αιθέρια έλαια! Αχ μωρό μου σε θέλω πάλι!

(Ο Άγγελος χαμογελά πονηρά. Ακούγεται η εισερχόμενη κλήση από μια άλλη σταθερή γραμμή της γραμματέας του.)

ANNA(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Λοιπόν σε αφήνω τώρα γιατί χτυπάει το τηλέφωνο. Πάρε με όποτε μπορέσεις. Φιλάκια μωρό μου.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(μονολογεί)

Φιλάκια μωρό μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Η σύζυγος;

ΑΓΓΕΛΟΣ

(ξαφνιασμένα)

Εε ...όχι.. Μία φίλη μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αα. Κατάλαβα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(σε έντονο ύφος)

Ορίστε!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παρακαλώ μη με παρεξηγείτε. Απλά είδα τη βέρα στο χέρι σας. Υπέθεσα ότι είστε παντρεμένος. Μετά μου είπατε ότι στον τηλεφωνητή ήταν μία φίλη σας. Και 'φιλάκια μωρό μου'! Εντάξει ... καταλαβαίνουμε κάτι παραπάνω κι εμείς. Δικηγόροι είμαστε! Τόσο εσείς όσο κι εμείς είμαστε του επιστημονικού κλάδου. Έχουμε δύσκολες δουλειές. Δύσκολες καριέρες. Αν δεν μπορούμε να έχουμε και μερικές στιγμές χαλάρωσης, να ηρεμήσουμε (του κλείνει το μάτι), πως θα αγορεύσουμε επιτυχώς (δείχνοντας τον εαυτό του); Πώς θα χειρουργήσουμε για να σώσουμε ζωές (δείχνοντας τον Άγγελο) και ειδικά σε επεμβάσεις όπως αυτές που κάνετε εσείς που αν μη τι άλλο, χρειάζονται λεπτομερή ακρίβεια, αν όχι απόλυτη; Πως θα ανταπεξέλθουμε λοιπόν; Πώς θα κρατήσουμε αυτή τη χώρα όρθια; Αυτή την κοινωνία; Κι αν όχι εμείς (σηκώνεται όρθιος σαν να αγορεύει μέσα σε αίθουσα δικαστηρίου), τότε ποιος, διερωτώμαι;

(Ο Άγγελος έχει μείνει με το στόμα ανοιχτό. Πάντα έψαχνε μία δικαιολογία για να διώξει από πάνω του αμαρτίες, κι αυτή δεν την είχε σκεφθεί ποτέ. Αρχίζει να χειροκρότει τον Δημήτρη ενθουσιασμένος.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μπράβο! Μπράβο!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(χαμογελώντας)

Ευχαριστώ. Ευχαριστώ. Ομολογώ, δεν ήταν κι απ' τα καλύτερα μου αλλά εντάξει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ομολογώ ότι με πείσατε κύριε συνήγορε. Μου απαλύνετε έναν πόνο εδώ, στη καρδιά (αρχίζει πάλι να τρίβει το στήθος του). ΑΘΩΟΣ! ΑΘΩΟΣ (φωνάζοντας)!

(Ο Δημήτρης έχοντας πάρει τα πάνω του και θέλοντας να εντυπωσιάσει ακόμη περισσότερο τον συνομιλητή του, συνεχίζει την αγόρευση.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(φωνάζοντας)

Μα και βέβαια ΑΘΩΟΣ κύριε δικαστά. ΑΘΩΟΣ. Διότι δεν αποτελεί αδίκημα η μοιχεία εν έτη 2011. Που βρισκόμαστε; Στον Μεσαίωνα; Και ειδικά, ειδικά λέω σε τέτοιες ιδιάζουσες περιπτώσεις στις οποίες ,δεκάδες, εκατοντάδες, χιλιάδες ζωές κρέμονται σα μαριονέτες (κάνει σαν να τις χορεύει με τα χέρια του) στα δάχτυλα αυτού του εξέχοντος καρδιοχειρουργού!

ΑΓΓΕΛΟΣ

(χειροκροτεί)

Μπράβο! ΑΘΩΟΣ!

(Οι δύο άντρες κάθονται στο παγκάκι.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κύριε συνήγορε. Πιστεύω ότι θα σας προτιμήσουμε! Πείτε μου σας παρακαλώ, χρεώνεται με την ώρα ή με την υπόθεση;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Σας παρακαλώ! Με προσβάλλετε! Για κάποιον κύριο σαν εσάς, προφανώς θα μπορούσα να κάνω κάτι καλύτερο!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τίποτα δεν είναι δωρεάν. Το τσάμπα πέθανε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Σωστό κι αυτό!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι πείτε μου, σας παρακαλώ! Έχω σπαταλήσει χιλιάδες ώρες στο διάβασμα, σπουδές στην Αθήνα, μεταπτυχιακό στο Λονδίνο,

πρακτική στη Νέα Υόρκη. Μέχρι τα 35 μου, στα καλύτερα και ακριβότερα πανεπιστήμια, στα μεγαλύτερα καρδιοχειρουργικά κέντρα σε Ευρώπη κι Αμερική. Έχω συνεργαστεί με τοπ , μιλάμε για διεθνούς φήμης καρδιοχειρουργούς.

(Ο Δημήτρης τον κοιτάζει αποσβολωμένος σαν να αρχίζει να τον λατρεύει.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

(συνεχίζει)

Έχω στο ενεργητικό μου 80 επεμβάσεις ανοιχτής καρδιάς !

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(ενθουσιασμένος)

Τι μου λέτε !!!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εσείς;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Παρακαλώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αν κρέμονταν οι ζωές των ανθρώπων απ' τα χέρια σας, αλλά έπρεπε να επιλέξετε, ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ναι...;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ποιόν θα επιλέγατε; Τον μεσοαστό; Τον αμόρφωτο; Αυτόν που δεν έχει στον ήλιο μοίρα;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(τον παροτρύνει να συνεχίσει)

Ναι ... ναι...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ή τον καλλιεργημένο; Τον εύπορο; Αυτόν που έχει κάνει πράγματα στη ζωή του. Τον επιτυχημένο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μα τίθεται και ερώτημα αγαπητέ μου! Τον δεύτερο φυσικά!
Αυτόν που έχει προσφέρει. Που το έργο του θα μείνει. Αυτόν
που χρειάζεται η κοινωνία μας για να στέκεται όρθια στα πόδια
της. Αλλιώς θα ήμασταν Μπανανία. Τι να κάνουμε. Δεν
μπορούμε να ζήσουμε όλοι! Αν έπρεπε να επιλέξω ανάμεσα σε
ένα φρούτο ή σε ένα δέντρο; Το δέντρο φυσικά.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αυτό ακριβώς λέω και εγώ!

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ε τώρα ... Τι να κάνω αν ορισμένοι από αυτούς αναγνωρίζουν
την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρω, και δίνουν κάτι
παραπάνω. Να μη δεχτώ το δώρο τους; Να τους προσβάλω;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όχι βέβαια.

ΠΑΥΣΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αν μου επιτρέπετε, εσείς χρεώνετε με την ώρα ή με την
υπόθεση, εε την επέμβαση ήθελα να πω;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί ρωτάτε; Δεν πιστεύω εσείς να ...;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όχι όχι(σκουπίζει ξανά τη μύτη του). Χαίρω άκρας υγείας!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αα. Πάντως αν μελλοντικά, λέω αν, χρειαζόσασταν τις
υπηρεσίες μου, αν μη τι άλλο θα κάναμε κάτι πολύ καλύτερο.
Τώρα ειδικά που γνωριστήκαμε και βλέπω ότι μιλάμε την ίδια
γλώσσα.

(Ο Δημήτρης δέχεται το κομπλιμέντο χαμογελώντας.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Σας ευχαριστώ πολύ! Αλήθεια, πόσο κοστίζει;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εξαρτάται.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δηλαδή;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Απ' την επέμβαση. Άλλη βαρύτητα έχει για παράδειγμα μία αναίμακτη αλλαγή βαλβίδας και άλλη ένα χειρουργείο ανοιχτής καρδιάς. Απ' την άλλη, παίζει σημαντικό ρόλο και το λεγόμενο timing. Αν κάποιος είναι σε πολύ σοβαρή κατάσταση και ο χρόνος πιέζει, σε αυτή την περίπτωση η αμοιβή είναι πολύ παραπάνω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(σουφρώνοντας τα φρύδια του)

Για παράδειγμα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ενδεικτικά : αναίμακτη αλλαγή αορτικής βαλβίδας 10.000 ευρώ.
Αν ο χρόνος πιέζει και πρέπει να γίνει πιο σύντομα, 20.000 ευρώ.
Χειρουργείο ανοιχτής καρδιάς 25.000 ευρώ.

(Ο Δημήτρης έχει μείνει άφωνος.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

(συνεχίζει)

Αν πάλι ο χρόνος πιέζει και πρέπει να..

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αφήστε, αφήστε κατάλαβα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τι καταλάβατε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Έπρεπε να έχω γίνει χειρουργός.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί το λέτε αυτό; Απ' όσο τυχαίνει να γνωρίζω, και ο δικός σας κλάδος τα πηγαίνει αρκετά καλά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ναι δε λέω...αλλά...(διστακτικά).

ΠΑΥΣΗ

(Ο Δημήτρης σηκώνεται όρθιος.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ξέρετε...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Παρακαλώ;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μερικές φορές όσο και να βάζεις τα χέρια σου μέσα (σηκώνει πάνω τα μανίκια του) βαθιά μέσα στη λάσπη (προσομοιάζει την κίνηση), όσο και να λερώνεσαι. Βρωμοδουλειά. Και ποτέ δεν παίρνεις αυτά που σου αξίζουν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Καταλαβαίνω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όχι πως κι εσείς δε λερώνεστε, προς θεού (ξανακάνει την κίνηση με τα χέρια του). Και εσείς μέσα στα αίματα. Στα; Πως τα λέτε τα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Φλέβες, αρτηρίες, αγγεία...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ναι μπράβο. Λερώνεστε, και ξανά λερώνεστε. Αλλά στο τέλος, αμείβεστε σωστά και παίρνετε αυτό που σας αξίζει!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εσείς δηλαδή; Για τι ποσά μιλάμε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Εε. Εξαρτάται τη περίπτωση.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ενδεικτικά;

(Ο Δημήτρης κάθεται στο παγκάκι.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κοιτάζτε να δείτε. Ας πάρουμε την περίπτωση που κάποιος...ας πούμε ότι είναι πάνω σε έναν καυγά.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ναι ...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(μιλάει πιο έντονα)

Και αναγκάστηκε για να προστατέψει τον εαυτό του, να μαχαιρώσει...να αμυνθεί για τη ζωή του. Τι θα κάνουμε σε αυτή την περίπτωση. Θα τον αφήσουμε να σαπίσει στη φυλακή;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι βέβαια!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αυτό λέω και εγώ. 3.000 ευρώ. Τώρα ας πάρουμε την περίπτωση που κάποιος... ας πούμε ένας χρήστης ναρκωτικών. Βαριά εθισμένος. Το παιδί το μπλέξανε από μικρό (φωνάζοντας)! Τι θα κάνουμε σε αυτή την περίπτωση... Θα τον αφήσουμε να σαπίσει στη φυλακή;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Επ' ουδενί!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

3.000 ευρώ (με στόμφο θέλοντας να επιβεβαιώσει τον εαυτό του).

(Ο Δημήτρης είναι φορτισμένος σα να βρίσκεται μέσα σε δικαστική αίθουσα. Σκουπίζει μ' ένα μαντήλι τον ιδρώτα στο μέτωπό του και φτιάχνει τη φράντζα στα μαλλιά του.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αγαπητέ συνήγορε αυτό ακριβώς είναι το λάθος σας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ποιο;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μα είναι φανερό. Έχετε σταθερή ταρίφα!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(ξαφνιασμένα)

Τώρα που το λέτε...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κάντε το όπως εγώ. Τιμολογήστε ανά βαρύτητα την κάθε υπόθεση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ναι ...ναι ...έτσι πρέπει. Ας πούμε τραυματισμός λόγω αυτοάμυνας... 5.000 ευρώ. Βιαιοπραγία με αποτέλεσμα σοβαρές σωματικές βλάβες, λόγω αυτοάμυνας εννοείται, 10.000 ευρώ. Θάνατος, χωρίς πρόθεση φυσικά, και πάντα λόγω αυτοάμυνας, 20.000 ευρώ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έτσι! Και με τους χρήστες;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(χαμογελώντας)

Εσείς το είπατε πριν, "τιμολογήστε ανά βαρύτητα"! Ένα κιλό ηρωίνη 5.000 ευρώ. Δύο κιλά ηρωίνη 10.000 ευρώ. Θα πηγαίνει με το κιλό!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πανέξυπνο!

(Ζεστός αέρας χτυπάει πάλι τον σταθμό κι από μακριά ακούγεται το τσιριχτό από τις ράγες του συρμού που πλησιάζει.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Παρακαλείσθε όπως απομακρυνθείτε από την αποβάθρα καθώς επίκειται η έλευση του συρμού Νο 10.

(Τα φώτα τρεμοσβήνουν. Ο αέρας ανακατεύει τα έγγραφα του Δημήτρη και τα πετάει κάτω. Εκείνος έντρομος πέφτει κάτω και προσπαθεί να τα μαζέψει πριν πάνε στις ράγες. Μαζί του πέφτει και ο Άγγελος για να τον βοηθήσει. Τα φώτα σβήνουν. Ο συρμός Νο 10 έχει φτάσει. Οι πόρτες του ανοίγουν.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Τερματικός σταθμός. Παρακαλούνται οι επιβάτες όπως αποβιβαστούν.

(Στα σκοτεινά ένας επιβάτης. Οι πόρτες του συρμού κλείνουν, οι μηχανές βάζουν μπροστά και ο συρμός εξαφανίζεται. Τα φώτα μετά από λίγο ανάβουν. Ο Δημήτρης και ο Άγγελος είναι πεσμένοι κάτω κοιτάζοντας τον νέο αποβιβασθέντα σαν να κάνουν υπόκλιση σε βασιλιά. Ο Γιάννης είναι ένας άντρας γύρω στα 55. Φοράει ένα ξεσκισμένο κοστούμι λες και τον έχουνε ξυλοκοπήσει. Ξεραμένο αίμα πάνω στο μέτωπό του. Κοιτάζει απορημένα τους δύο άντρες.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(τον πιάνει νευρικό γέλιο)

Αχαχαχαχα....

(Οι δύο άντρες σηκώνονται αργά, φτιάχνουν τα τσαλακωμένα κοστούμια τους, τις γραβάτες τους και τον κοιτάζουν εμφανώς ενοχλημένοι.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(τσαντισμένα)

Προς τι ο γέλωτας;

ΑΓΓΕΛΟΣ

(τσαντισμένα)

Σας φάνηκε κάτι αστείο κύριε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Συγνώμη κύριοι. Χίλια συγνώμη. Δεν ήθελα να σας προσβάλλω, αλλά σε σχέση με αυτό που έζησα πριν από λίγο. Τι να πω. Μου φτιάξατε τη διάθεση. Ουφ, φθηνά τη γλύτωσα! Επιτρέψτε μου να συστηθώ. Ιωάννης Μπενέας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(απορημένος)

Μπενέας (γυρνώντας προς τον Άγγελο);

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο βουλευτής Πειραιά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι ...όχι. Βουλευτής Πειραιά ήταν ο πατέρας μου ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Μπενέας. Εγώ είμαι βουλευτής Α Αθήνας και νυν Υφυπουργός Οικονομικών. Χαίρω πολύ.

(Με το που τους αποκαλύπτει ποιος είναι, λες και βλέπουν κάποιον γαλαζοαίματο, αλλάζουν ύφος και σπεύδουν να τον βοηθήσουν.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κύριε Υφυπουργέ, παρακαλώ συγχωρείστε μας για την άγνοια μας! Αφήστε με να σας βοη... (τον διακόπτει ο Άγγελος).

ΑΓΓΕΛΟΣ

Χίλια συγνώμη ...δε σας αναγνωρίσαμε σε αυτή την κατάσταση που βρίσκεστε.

(Τον παίρνουν υποβασταζόμενο και τον βοηθάνε να κάτσει στο παγκάκι.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Σας ευχαριστώ πολύ. Να είστε καλά.

(Ο Δημήτρης αρχίζει να του σκουπίζει το κοστούμι ενώ ο Άγγελος με το μαντήλι του προσπαθεί να καθαρίσει τα αίματα απ' το μέτωπο του.)

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και σε ποιους κυρίους οφείλω αυτή την απλόχερη βοήθεια;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δημήτριος Στάμου. Δικηγόρος (βγάζει μία κάρτα απ' το σακάκι του και του τη δίνει). Πάντα στις υπηρεσίες του Κράτους Δικαίου και τις Πολιτείας.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Άγγελος Ρήγας. Καρδιοχειρουργός (βγάζει κι αυτός μία κάρτα και του τη δίνει). Στις υπηρεσίες σας (κάνοντας ένα μειδίαμα προς το Δημήτρη που το είχε παρακάνει).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Κύριε Υφυπουργέ τι σας συνέβη;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πως το πάθατε αυτό;

ΓΙΑΝΝΗΣ

(παίρνοντας μία βαθιά ανάσα)

Από πού να πρωτοξεκινήσω...

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Χθες βράδυ είχαμε ολομέλεια στη βουλή και μετά ψηφοφορία μέχρι το πρωί. Έξω στο Σύνταγμα είχε μαζευτεί ένα σωρό κόσμος. Συνδικάτα, νοσηλευτές, εργαζόμενοι, πορείες, συλλαλητήρια. Γινότανε χαμός...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ωχ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με το πέρας της ψηφοφορίας, μαζί με τη φρουρά μου, κατεβήκαμε στο υπόγειο γκαράζ της βουλής και μπήκαμε στη λιμουζίνα. Βγαίνοντας απ' τη βουλή προχωρήσαμε μέχρι τον Ευαγγελισμό, και στο ύψος του μετρό οι δρόμοι είχαν μπλοκάρει εντελώς. Δεν μπορούσαμε να πάμε ούτε μπρος ούτε πίσω. Μας ακινητοποίησαν. Οπότε μη μπορώντας να φύγουμε αλλιώς, κατεβήκαμε πεζοί.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ωχ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Η ατμόσφαιρα ήτανε αποπνικτική. Παντού δακρυγόνα. Η Αστυνομία έκανε ότι μπορούσε. Αλλά το πλήθος... Μάταια προσπαθούσαν να το κρατήσουν. Οι πέτρες πέφτανε βροχή (κλείνει για λίγο τα μάτια σα να αφουγκράζεται) κι αυτή η οχλοβοή ... αυτές οι ιαχές ...

''ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ ... ΦΩΝΗ ΘΕΟΥ''.

''ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ ... ΦΩΝΗ ΘΕΟΥ''.

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ακόμη μου τρυπάει τα αυτιά...

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τα ΜΑΤ χτυπούσανε με γκλοπ, με πλαστικές σφαίρες. Αλλά τίποτα. Δε σταμάταγαν πουθενά. Προσπαθήσαμε να τους αποφύγουμε. Άρχισαν να με βρίζουν, να με φτύνουν...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τι ζώα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Απολίτιστοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ένας σωματοφύλακας μου, όρμησε πάνω τους για να με προστατέψει. Προσπάθησε αλλά τελικώς τον λιντσάρανε. Πραγματικά δεν ξέρω αν ζει ή αν πέθανε επί τόπου...

(Ο Δημήτρης κι ο Άγγελος έχουν σοκαριστεί με όσα ακούνε.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ήτανε έτοιμοι να έρθουν κατά πάνω μου. Ένα ξύλο με βρήκε στο μέτωπο. Ζαλίστηκα και έπεσα κάτω. Την τελευταία στιγμή ο άλλος σωματοφύλακας μου, έβγαλε το υπηρεσιακό του περίστροφο και πυροβόλησε στον αέρα. Ευτυχώς σκορπίσανε. Σαν τα πρόβατα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Έρε ξύλο που τους χρειάζεται.

(Ο Άγγελος γνέφει καταφατικά.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Με τα πολλά, ξαναβρήκα τις αισθήσεις μου, και με φυγάδευσε κακήν κακώς στο μετρό που ήταν πιο κοντά. Εκείνος φύλαγε τα μετόπισθεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Γιατί δε γυρίσατε στη βουλή;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Στη βουλή; Στη βουλή άρχισαν να πέφτουν μολότοφ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μιλάμε για πραξικόπημα κανονικό.

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μετά τι έγινε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Περπάτησα αιμόφυρτος και με όσες δυνάμεις είχα κατέβηκα τρέχοντας τις σκάλες. Έφτασα στην μπάρα εισόδου. Στην αρχή ήτανε κλειδωμένη. Προσπαθούσα να τη σπρώξω αλλά δεν άνοιγε με τίποτα. Μετά σκέφτηκα να γυρίσω πίσω αλλά άρχισα πάλι να ζαλίζομαι και λίγο πριν λιποθυμήσω, σαν από θαύμα, η μπάρα άνοιξε! Από μόνη της! Μέχρι και εισιτήριο μου έβγαλε για τον Συρμό 11 (βγάζει από το σακάκι του το εισιτήριο και τους το δείχνει). Μπήκα στο πρώτο βαγόνι που πέρασε και έτσι έφτασα εδώ.

(Ο Δημήτρης και ο Άγγελος κοιτάζονται στιγμιαία και βγάζουν απτά σακάκια τα εισιτήρια τους.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Και εμάς Συρμός 11.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Να το!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μα καλά; Εγώ ήρθα εδώ για να σωθώ. Εσείς; Αυτή τη μέρα βρήκατε να πάρετε το μετρό; Που η Αθήνα καίγεται; Αλλά θα μου πείτε, εδώ εγώ επιβιβάστηκα στον Συρμό που πηγαίνει προς το Σύνταγμα αντί να πάω στην απέναντι αποβάθρα και να πάρω τον άλλο! Αλλά στην προκειμένη στιγμή, έπειτα απ' όσα πέρασα, το ίδιο θα κάνατε και εσείς. Όποιο βρίσκατε μπροστά σας! Αλήθεια εσείς πως βρεθήκατε εδώ;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πρέπει να ξεκίνησαν τα επεισόδια αργότερα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όταν μπήκαμε εμείς στο μετρό, όλα ήταν καλά. Αλλά τώρα έχουμε εγκλωβιστεί.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Η αλήθεια είναι ότι έχει μεγάλη καθυστέρηση. Και γιατί να πρέπει να περιμένουμε να πάρουμε τον Συρμό 11; Δε μπορούμε να πάρουμε κάποιον άλλο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Προφανώς υπάρχει εντολή από το Υπουργείο Μεταφορών, για περιστολή και αλλαγή των δρομολογίων. Παρ' όλα αυτά να αισθάνεστε τυχεροί που βρίσκεστε εδώ κάτω αμπαρωμένοι ...και όχι επάνω (δείχνει με το χέρι του ψηλά).

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έχετε δίκιο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ευτυχώς!

(Ο Γιάννης με ανακούφιση παρατηρεί ότι στις σκάλες υπάρχουν ρολά κατεβασμένα όταν έντρομος αντιλαμβάνεται πως υπάρχει και ένα ασανσέρ. Σηκώνεται πανικόβλητος!)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(φοβισμένα)

Ασανσέρ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Όχι μην ανησυχείτε. Είναι εκτός λειτουργίας εδώ κι ώρα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Το λέει κι από πάνω (του δείχνει τη φωτεινή ένδειξη "out of order"). Προφανώς και αυτό λόγω των εντολών που έχει λάβει το Μετρό από το Υπουργείο.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(ανακουφισμένος)

Πάλι καλά! Φαντάζεστε να άνοιγε ξαφνικά η πόρτα και να κατέβαινε όλος ο όχλος από πάνω; Δε θα βγαίναμε ζωντανοί!

(Ο Άγγελος κοιτάζεται με τον Δημήτρη.)

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εντάξει ... αυτό δε πρόκειται να συμβεί.

Αλλά και να συνέβαινε, με όλον το σεβασμό κύριε Υφυπουργέ, εμείς γιατί να διατρέχαμε κίνδυνο; Γιατί να μας έκανε κακό ο λαός;

(Ο Δημήτρης φτιάχνει τη γραβάτα του ενώ ο Γιάννης τους κοιτάζει περίεργα.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Συμφωνώ απόλυτα. Με εμάς, δεν έχει να χωρίσει τίποτα ο λαός.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εμείς δε κάνουμε "περικοπές" (σχηματίζοντας με τα δάχτυλα του εισαγωγικά).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Εμείς δεν αλλάζουμε ασφαλιστικά!

(Ο Υφυπουργός τους ακούει φανερά ενοχλημένος.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δεν κόβουμε συντάξεις από παππούδες και γιαγιάδες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δεν επιβάλουμε τα POS ... ακόμα και στους επιστημονικούς κλάδους ...σαν το δικό μου ή του κυρίου Ρήγα, με αποτέλεσμα να έχει στερέψει η αγορά από μετρητά!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πότε έγινε αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Καλομελέτα κι έρχεται...

(Ο Υφυπουργός πηγαίνει πάνω κάτω, κουνώντας το κεφάλι του, χαμογελώντας ειρωνικά.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

Δεν πήραμε εμείς τις μίζες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ

(ταυτόχρονα)

Δεν τα φάγαμε μαζί !!!

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

(χειροκροτεί)

Μπράβο, μπράβο! Εξαίσια! Θαυμάσια! Το ομολογώ. Θα έπρεπε να εξετάσετε σοβαρά το ενδεχόμενο να ασχοληθείτε με την πολιτική!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Γιατί το λέτε αυτό;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είπαμε κάτι που δεν είναι αλήθεια;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Το λέω αυτό γιατί έπειτα απ' τη μακρόχρονη πορεία μου στην πολιτική, άλλωστε ακολούθησα την καριέρα του πατέρα μου, είμαι χρόνια μέσα στο σύστημα ή καλύτερα, είμαι μέρος του συστήματος και οφείλω να ομολογήσω ότι τόσο εσείς (δείχνοντας τον Δημήτρη) όσο και εσείς (δείχνοντας το Άγγελο) είσαστε μεγάλοι ψεύτες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ψεύτες!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Βεβαίως. Με περικεφαλαία! Για τον λόγο αυτό άλλωστε, θα ήσασταν κατάλληλοι για πολιτικά αξιώματα!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ειλικρινά δεν σας καταλαβαίνω;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μην ανησυχείτε. Θα σας εξηγήσω αμέσως. Έτσι και αλλιώς χρόνο έχουμε.

(Ο Δημήτρης και ο Άγγελος είναι καθισμένοι και παρακολουθούν τον Γιάννη που ετοιμάζεται να μιλήσει σαν να ανεβαίνει στα έδρανα της βουλής.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πείτε μου σας παρακαλώ. Ποιος νομίζετε ότι κυβερνά αυτή τη χώρα; Αυτό το λίκνο της Δημοκρατίας (σηκώνοντας τα χέρια ψηλά).

ΑΓΓΕΛΟΣ

Εσείς;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο λαός;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πάλι όχι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Αν όχι εσείς, ούτε ο λαός ... τότε ... ποιος;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είναι απλό. Τα συμφέροντα!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τα συμφέροντα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κοιτάξτε να δείτε. Η μόνη περίοδος στην Ελλάδα που υπήρχε Δημοκρατία, πραγματική Δημοκρατία ,ήταν στη γέννηση της. Στην αρχαία Αθήνα. Άντε και καμιά πενηνταριά χρόνια αργότερα. Μετά; Πάει. Πέθανε. Ποτέ ξανά στην Ιστορία ολόκληρης της ανθρωπότητας δεν έχει ξαναεμφανιστεί πραγματική Δημοκρατία. Σε κανένα μέρος, σε καμία χώρα. Και αυτό μπορώ να σας το αποδείξω.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(συνεχίζει)

Ας πάμε στην αρχαία Αθήνα. Ο περίφημος Περικλής, αν και αριστοκράτης και μετέπειτα στρατηγός, ήταν και πολιτικός όπως θα γνωρίζετε. Και ήταν πραγματικά πολύ άξιος για τους συμπατριώτες του, τους Αθηναίους. Κέρδισε πολέμους, η Αθήνα γνώρισε τη χρυσή εποχή και επί Περικλέους δημιουργήθηκαν οι πιο φιλολαϊκοί νόμοι! Ο λαός τον λάτρευε, οι αριστοκράτες τον μισούσαν. Αλλά στο τέλος ο λαός τι έκανε; Δέχτηκε αβάσιμες

και κατασκευασμένες σκευωρίες και τον εξοστράκισε. Εκεί ήταν που πέθανε η Δημοκρατία. Ας έρθουμε στο σήμερα. Στην Αθήνα του 2011. Ο βουλευτής Μπενέας (δείχνοντας τον εαυτό του). Σαν πολιτικός ξεκίνησε με τους μπλε, αλλά όσο και να προσπαθούσε, δεν έκανε για τους Αθηναίους και δεν κατάφερε να πάρει Υπουργική θέση. Αλλά οι Αθηναίοι ξεχνούν, και οι κάθε Αθηναίοι ας μην τους ξεχωρίζουμε από τους υπόλοιπους. Οπότε ο βουλευτής Μπενέας τι έκανε; Άλλαξε ρητορική. Πήγε με τους πράσινους που και αυτοί αργότερα μεταλλάχτηκαν σε κόκκινους. Έτσι τα κατάφερε κι έγινε Υφυπουργός.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αυτό δεν είναι απαραίτητα καλό. Και να πω την αλήθεια δε σας τιμά ιδιαίτερα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Και με την αναγέννηση; Με την αναγέννηση και τους πολέμους που έγιναν στην Ευρώπη; Δεν έπεσαν οι μοναρχίες και αναδύθηκε η Δημοκρατία; Πώς λέτε ότι πέθανε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Έχετε φτάσει πολύ κοντά. Να συνεχίσω λοιπόν. Με την αναγέννηση όντως έγινε αλλαγή. Αλλά τι αλλαγή; Αλλαγή σκυτάλης. Πέσανε οι μοναρχίες και αυτές που έχουν απομείνει έχουν καθαρά συμβουλευτικό ρόλο. Όμως τον έλεγχο των πραγμάτων δεν τον πήρε ο λαός. Μία Νέα Τάξη Πραγμάτων έκανε την εμφάνιση της και έκλεψε την παράσταση. Πήρε την εξουσία. Αυτή η Νέα Τάξη Πραγμάτων κυβερνάει από τότε. Ελέγχει τα πάντα. Τις τράπεζες, τις τροφές, τα φάρμακα, την ενέργεια, το εμπόριο, αλλάζει την ιστορία, ανεβοκατεβάει κυβερνήσεις ανάλογα το συμφέρον της, δημιουργεί εμφύλιους πολέμους. Μέχρι και σύνορα αλλάζει. Ο λαός; Ο λαός νομίζει ότι επεμβαίνει. Έχει την εντύπωση ότι με την ψήφο του θα αλλάξει τα δρώμενα. Το μόνο που καταφέρνει είναι να ζει σε ένα τεράστιο Big Brother. Σ' ένα μαντρί.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Και πάλι, δε σημαίνει ότι αυτό είναι το πρόβλημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Είναι ανήθικο. Θα έπρεπε να ντρέπεστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μην είστε κουτοί. Αν όχι εγώ, τότε ποιος; Αν όχι εμείς, οι τρεις για παράδειγμα, τότε ποιοι; Το σύστημα αυτό είναι τόσο τέλει, τόσο άκαμπτο. Σαν τη Λερναία Ύδρα. Αν της κόψεις το ένα κεφάλι, θα φυτρώσει άλλο. Και σας ερωτώ. Αν δεν ήμουν εγώ αυτός που είμαι, δε θα ήταν κάποιος άλλος στη θέση μου; Οπότε γιατί να μη βγω κερδισμένος από αυτή την ουτοπία; Αλλά ταυτόχρονα κι εσείς αγαπητοί μου συνεργάτες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(απορημένος)

Συνεργάτες; Από που κι ως που;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δείτε τη γενική εικόνα. Από τη μία μεριά είμαστε εμείς οι Πολιτικοί ...οι νομοθέτες... ας πούμε οι λύκοι. Αλλά μαζί με εμάς, την αφρόκρεμα, είσατε και εσείς ... οι προύχοντες ... τα σκυλιά. Και από την άλλη ο λαός ...τα πρόβατα. Εγώ σαν νομοθέτης κάνω ότι μου λέει ο αφέντης, τα συμφέροντα δηλαδή. Από την αμοιβή μου κάθε φορά παίρνετε και εσείς. Βγάζετε το κέρδος σας. Ελέγχουμε έτσι τα πρόβατα, τα κρατάμε υπό έλεγχο μέσα στο μαντρί και είμαστε και οι δύο και οι τρεις δηλαδή κερδισμένοι. Ο αφέντης είναι ευχαριστημένος που του βγάζουμε τη δουλειά, μας κρατάει, μας ανταμείβει και όλα βαίνουν καλώς!

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Και ...για τι ποσά μιλάμε;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εκατομμύρια!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Τα οποία όμως εμείς δε βλέπουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(φωνάζοντας)

Όχι και δε βλέπετε; Τι νομίζετε; Ότι εμείς δεν ξέρουμε; Ότι δε γνωρίζουμε για τις ατασθαλίες σας; Ότι φοροδιαφεύγετε και οι δύο σας! Ότι λαδώνετε την αστυνομία και τους γιατρούς για να τη βγάλουν οι πελάτες σας καθαρή (κοιτάζει τον Δημήτρη). Ότι μετατρέπετε τα ισόβια σε 5ετή ..βετή κάθειρξη και μετά ο πελάτης σας πάλι έξω, ώστε να έχετε συνέχεια δουλειές . Με το

αζημίωτο φυσικά! Κι εσείς από την άλλη (κοιτάζει τον Άγγελο)... που ενώ έχετε τον Όρκο του Ιπποκράτη κορώνα πάνω από το κεφάλι σας, αντί να παρέχετε τις υπηρεσίες σας αναλόγως του ιατρικού περιστατικού, βάζετε λίστες, παίρνετε φακελάκια που ανάλογα πόσο χοντρά είναι, έρχεται και η προτεραιότητα!

(Ο Δημήτρης και ο Άγγελος κάθονται αποσβολωμένοι ακούγοντας τον Γιάννη ο οποίος είναι καταγιγιστικός.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(συνεχίζει φωνάζοντας)

Και ποιος σας αφήνει να τα κάνετε όλα αυτά; Σας ρωτάω; ΠΟΙΟΣ ; Εμείς σας αφήνουμε. Οι Πολιτικοί. Αν δεν ήμασταν εμείς, μεροκάματο θα βγάζατε. Άντε να βγαίνει ο μήνας. Θα ήσασταν με τον "λαό", με τα "πρόβατα". Αυτό είναι λοιπόν το ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ; Ή μήπως θα θέλατε να βρούμε άλλους, γιατί τα πρόσωπα αλλάζουν η ατζέντα όμως όχι!

(Ο Δημήτρης σηκώνεται όρθιος, φτιάχνει τη φράντζα στα μαλλιά του και τη γραβάτα του.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ε ναι λοιπόν! Εμείς! Εμείς κρατάμε τα πράγματα σε ισορροπία. Την κοινωνία υπό έλεγχο ώστε να μην επέλθει το χάος, η ανομία και η ασυδοσία. Και ερωτούμαι αγαπητοί συνάδελφοι (δείχνοντας τον Γιάννη και τον Άγγελο). Αν όχι εμείς, τότε ποιοι;

(Ο Γιάννης και ο Άγγελος χειροκροτούν ενθουσιασμένοι.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(φωνάζοντας)

Μπράβο. Μπράβο!

ΑΓΓΕΛΟΣ

(φωνάζοντας)

ΑΘΩΟΙ. ΑΘΩΟΙ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Βεβαίως κύριες και κύριοι δικασταί. ΑΘΩΟΙ. Διότι ο λαός χρειάζεται ΚΑ-ΘΟ-ΔΗ-ΓΗ-ΣΗ !!! Δε γνωρίζει τι είναι καλό για αυτόν. Χρειάζεται την πολιτεία (δείχνοντας τον Γιάννη) και εμάς (δείχνοντας τον εαυτό του και τον Άγγελο) για να μπορέσει να προχωρήσει και αν μη τι άλλο να υπάρχει. ΑΘΩΟΙ!

ΓΙΑΝΝΗΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ
(ταυτόχρονα)
ΑΘΩΟΙ!

(Χειροκροτούν και γελούν έντονα όταν ξαφνικά ακούγεται ο ήχος του ασανσέρ.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)
Άνοδος. Άνοδος.

(Τους κόβετε απότομα το γέλιο.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
(φοβισμένος)
Ανεβαίνει επάνω;

ΑΓΓΕΛΟΣ
(φοβισμένος)
Πώς είναι αυτό δυνατόν;

ΓΙΑΝΝΗΣ
(φοβισμένος)
Εσείς δε μου είχατε πει ότι είχε χαλάσει; Ότι είναι εκτός λειτουργίας;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Το είχαμε πει. Αλλά που να ξέρουμε τι στο διάολο γίνεται τώρα.

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)
Κάθοδος. Κάθοδος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Ελάτε. Γρήγορα, γρήγορα.

(Ο Δημήτρης αρπάζει έναν φορητό πυροσβεστήρα. Το ίδιο και ο Άγγελος. Ο Γιάννης τραβάει το τριθέσιο παγκάκι για να φτιάξει ένα υποτυπώδες οχυρό, μετά παίρνει και αυτός έναν πυροσβεστήρα στα χέρια του και κάθεται μπροστά απ' το παγκάκι, σε θέση μάχης.)

ΑΓΓΕΛΟΣ
Όχι κύριε Υφυπουργέ. Εσείς πηγαίνετε από πίσω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μην ανησυχείτε, θα τους απωθήσουμε εμείς!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΗ 1

(Μετά από λίγο η πόρτα του ασανσέρ ανοίγει διάπλατα. Οι τρεις άντρες είναι σοκαρισμένοι και φοβισμένοι μην ξέροντας τι θα αντιμετωπίσουν. Μέσα είναι ο Αλέξανδρος, ένας νεαρός καθαριστής με ένα τροχήλατο καρότσι καθαρισμού. Φοράει μία μαύρη φόρμα εργασίας με τιράντες, άσπρη μπλούζα και ένα τζόκεϊ ανάποδα. Βγαίνει από το ασανσέρ και πηγαίνει κατευθείαν από την άλλη μεριά για να αρχίσει να καθαρίζει με αποτέλεσμα να μη βλέπει τους άντρες που βρίσκονται στο οχυρό τους με τους πυροσβεστήρες στα χέρια. Αφού καθαρίζει για λίγη ώρα γυρνάει να πάρει κάτι υλικά από το καρότσι. Τους βλέπει και τρομάζει.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(τρομαγμένος)

Αχ (παραπατάει και πέφτει προς τα πίσω ρίχνοντας μερικά υλικά καθαρισμού κάτω. Τους παρατηρεί τρίβοντας το στήθος του στο ύψος της καρδιάς). Τι ήτανε κι αυτό!

(Ο Αλέξανδρος σηκώνεται νωχελικά συνεχίζοντας να τους κοιτάζει απορημένος. Βγάζει το τζόκεϊ από το κεφάλι του και χτενίζει τα μαλλιά του με το χέρι του.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τι νομίζετε ότι κάνετε;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Προετοιμαζόμαστε.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Για τον όχλο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ποιον όχλο;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αυτόν που είναι από πάνω, στην πλατεία Συντάγματος και ετοιμάζεται να κατέβει κάτω να μας λιντσάρει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(απορημένος)

Απ' την πλατεία; Και ετοιμάζεται να κατέβει κάτω να
σας λιντσάρει;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Γιατί; Σου φαίνεται παράξενο; Τόσα έχουν γίνει!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(γελάει αυθόρμητα)

Χαχαχα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μήπως τελείωσαν τα επεισόδια, έφυγαν από πάνω και εμείς
περιμένουμε εδώ κάτω σαν γελοίои;

ΓΙΑΝΝΗΣ

(φονάζει τσαντισμένα)

Μίλα επιτέλους. Και κανονικά θα έπρεπε η συμπεριφορά σου να
είναι πιο κόσμια. Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Χμ χμ. Μάλιστα κύριε Υφυπουργέ. Μάλιστα κύριε Μπενέα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αα ώστε με ξέρεις;

(Οι τρεις άνδρες χαλαρώνουν από θέση μάχης.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Και βέβαια σας ξέρω. Είσαστε ο Ιωάννης Μπενέας, Υφυπουργός
Οικονομικών. Μπροστά σας είναι ο κύριος Δημήτριος Στάμου,
δικηγόρος και δίπλα του ο κύριος Άγγελος Ρήγας,
καρδιοχειρουργός.

(Ο Αλέξανδρος τους πλησιάζει, σκουπίζει τα βρώμικα χέρια στη φόρμα
του, απλώνει το δεξί του χέρι για χειραψία αλλά κανείς τους δεν
ανταποδίδει.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Δεν πειράζει. Χαίρω πολύ, Αλέξανδρος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Πώς με ξέρεις; Σε είχα εκπροσωπήσει στο παρελθόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μήπως έχεις περάσει από το ιατρείο μου παλαιότερα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Όχι κύριοι. Δεν έχουμε γνωριστεί προσωπικά. Ούτε και με τον κύριο Μπενέα, αν κι αυτόν τον ξέρει όλη η χώρα.

(Τους γυρνάει την πλάτη και πηγαίνει προς το καρότσι του.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Να υποθέσω ότι δεν έχετε καταλάβει που βρίσκεστε;

ΓΙΑΝΝΗΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(ταυτόχρονα)

Μα, στο μετρό!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Όχι ακριβώς. Βρίσκεστε στην Πύλη Μετρό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Και ποια η διαφορά;

ΓΙΑΝΝΗΣ

(τσαντισμένα)

Πες μας επιτέλους;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Δεν σας ενημέρωσαν;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι να μας ενημερώσουν; Το μόνο που μας έδωσαν είναι ένα εισιτήριο για τον Συρμό 11.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τέλος πάντων (τους πλησιάζει). Κύριοι, παρακαλώ καθίστε.

(Αφήνουν τους πυροσβεστήρες και κάθονται απορημένοι.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κανονικά θα έπρεπε να σας είχαν ενημερώσει. Αλλά αφού δεν το έκανε κανένας, θα πρέπει να το κάνω εγώ. Και επειδή δεν υπάρχει εύκολος τρόπος, θα σας το πω αμέσως. Είσαστε

ΝΕΚΡΟΙ. Όλοι. Και οι τρεις, δηλαδή και οι τέσσερις αφού και εγώ νεκρός είμαι.

ΠΑΥΣΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μα πώς; Αφού...;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Πώς; Αφού; Διότι; Το αποτέλεσμα μετρά. Νεκροί. Αυτός ο σταθμός μετρό λειτουργεί σαν "πύλη". Είναι η "Πύλη Μετρό". Η πύλη για το πέρασμα των ψυχών. Ο συρμοί αφήνουν τις ψυχές εδώ, στην "Πύλη Μετρό" και όλοι επιβιβάζονται στο Συρμό 11 για τον επόμενο σταθμό, τον Σταθμό Εξέτασης. Εκεί γίνεται η αξιολόγηση και τελικώς η κρίση των ψυχών. Το πόσο καλός ή κακός ήσουν, αναλόγως των πράξεων σου. Μετά, οι Συρμοί φεύγουν είτε για πάνω (δείχνοντας με το χέρι του προς τα πάνω) είτε για κάτω (δείχνοντας προς τα κάτω). Τα υπόλοιπα φαντάζομαι τα γνωρίζετε...

(Οι τρεις άνδρες αδυνατούν να πιστέψουν όσα ακούνε.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Και πώς έγινε; (σκουπίζει ξανά τη μύτη του) Θέλω να πω πώς πέθανα; Δε κατάλαβα τίποτα;

(Ο Άγγελος τρίβει αμήχανα το στήθος του.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Το θετικό της υπόθεσης είναι ότι ο "Μεγάλος" σας λυπήθηκε και δεν καταλάβατε και πολλά.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(ενοχλημένος)

Να σου πω. Μας περνάς για χαζούς; Σε ποιους νομίζεις ότι πουλάς αυτά τα παραμύθια;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Νομίζεται ότι σας δουλεύω;

(Εκείνη τη στιγμή, στην τηλεόραση plasma που βρίσκεται στον σταθμό, αρχίζει να παίζει ένα βίντεο με αποσπάσματα από τις τελευταίες στιγμές

των τριών ανδρών. Ο Αλέξανδρος, σαν δάσκαλος σε σχολείο που παραδίδει μάθημα στους μαθητές τους, τους εξιστορεί πως ήρθε το αναπάντεχο τέλος τους. Στο βίντεο που παίζει, πρώτος από όλους πρωταγωνιστεί ο Δημήτρης. Κάθεται στη δερμάτινη καρέκλα του γραφείου του. Ένα πράσινο πορτατίφ φωτίζει αμυδρά. Δεξιά και αριστερά πάγκοι από βιβλία, φακέλους και χαρτιά. Στο κέντρο του γραφείου, πάνω σε ένα ασημένιο δισκάκι, τρεις γραμμές κοκαΐνης, που ετοιμάζεται να σνιφάρει.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Πρώτος απ' όλους χαιρέτησε το μάταιο κόσμο ο κύριος Στάμου.
Ήτανε στο γραφείο του όταν πήρε υπερβολική δόση κοκαΐνης.
Στη συνέχεια έπαθε ανακοπή και τέλος. Ούτε 25 δευτερόλεπτα
δεν κράτησε.

(Στο δεύτερο βίντεο ο Άγγελος είναι στο μπάνιο του σπιτιού του, φορώντας ένα μπουρνούζι. Παίρνει απ' την τσέπη του ένα κουτί Viagra, το κοιτάζει, και βάζει στο στόμα του 2 χαπάκια. Έπειτα κατευθύνεται προς το υπνοδωμάτιο. Βγάζει το μπουρνούζι και ξαπλώνει δίπλα στη σύζυγο του. Την φιλάει, αλλά μετά από λίγο αρχίζει να ζαλίζεται.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο επόμενος που χαιρέτησε το μάταιο κόσμο, ο κύριος Ρήγας.
Βλέπετε ενώ είχε παράλληλη σχέση με τη γραμματέα του,
έπρεπε να ασκεί και τα συζυγικά του καθήκοντα, για να μην
καρφωθεί. Κατέβασε δύο κατοστάρια Viagra μήπως και γίνει η
δουλειά και ξεμπερδεύει. Αλλά τόσα χρόνια το μόνο που σας
ένοιαζε ήταν το χρήμα. Ο πλούτος επί πτωμάτων αν χρειαστεί
και μάλιστα σε τόσο μεγάλο βαθμό που ούτε τον εαυτό σας και
τα σημάδια της δικιάς σας καρδιάς δεν μπορούσατε να
διακρίνετε. Και εσείς ανακοπή και τέλος. Λίγο παραπάνω βεβαία
σε εσάς, 50 δευτερόλεπτα.

(Στο τρίτο βίντεο ο Γιάννης με τους σωματοφύλακες του βρίσκονται έξω
απ' το σταθμό Ευαγγελισμός, προσπαθώντας να ξεφύγουν από τους
αγανακτισμένους.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τελευταίος χαιρέτησε το μάταιο κόσμο ο κύριος Μπενέας.
''ΟΡΓΗ ΛΑΟΥ, ΦΩΝΗ ΘΕΟΥ'' ακούγατε όταν έσκασε το
καδρόνι πάνω στο κεφάλι σας. Άλλα δεν πεθάνατε από αυτό. Το
γερό χτύπημα σας δημιούργησε εκτενή αιμορραγία και μετά από
λίγο πάθατε και εσείς ανακοπή. Εσάς κράτησε λίγο παραπάνω

και οφείλω να ομολογήσω ότι ήσασταν στο παρά ένα να τη γλυτώσετε. Εκεί στην μπάρα του μετρό, που δε σας άνοιγε και σκεφτόσασταν να γυρίσετε πίσω; Ένα λεπτό κράτησε σε εσάς.

(Ο Αλέξανδρος πηγαίνει και αρχίζει να μαζεύει τα υλικά καθαρισμού.)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(απορημένος)

Δηλαδή; Αυτό ήτανε; Πάει, τελείωσε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τίποτα δεν τελειώνει. Απλά θα πρέπει να περιμένετε να πάτε στον Σταθμό Εξέτασης, να γίνει η αξιολόγηση και ότι αποφασίσει ο Μεγάλος. Μετά; Μετά ή θα ξεκινήσουν τα καλά, ή θα ξεκινήσουν τα άσχημα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(τρομαγμένος)

Πες μας, εσένα σε εξετάσανε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κανονικά. Κοιτάξτε. Μπορεί στην πραγματική ζωή οι άνθρωποι να είναι διαφορετικοί μεταξύ τους, αλλά εδώ υπάρχει δικαιοσύνη, αξιοκρατία και ισότητα. Όλοι 2Χ2 παίρνουμε (σχηματίζει με τα χέρια του τις διαστάσεις ενός τάφου). Μετά, τι ψυχή κουβαλάει ο κάθε άνθρωπος; Εκεί γίνεται η διαλογή. Αλλά όλοι, μηδενός εξαιρουμένου θα έχουν την ευκαιρία τους!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πώς βρίσκεσαι εσύ εδώ, στην Πύλη Μετρό; Και όχι πάνω ή κάτω;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τι να κάνουμε. Κάποιος πρέπει να καθαρίζει κι αυτό το μέρος που και που.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και να σε ρωτήσω κάτι ακόμα. Είναι καλά εκεί; Από εκεί που ήρθες δηλαδή, γιατί για να πω την αλήθεια νόμιζα ότι δεν υπάρχει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Είναι ΥΠΕΡΟΧΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πες μας κάτι να ευθυμήσουμε λιγάκι!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ότι και να σας πω είναι λίγο. Δεν μπορώ να το περιγράψω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δε μας είπες κάτι άλλο. Εσύ από τι πέθανες;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κι εγώ από καρδιά, ανακοπή!

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και πώς το έπαθες; Θέλω να πω, φαίνεσαι πολύ νέος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Εμένα ήταν ιδιάζουσα περίπτωση. Ουσιαστικά ήταν αυτοκτονία...ή μάλλον λίγο πριν την αυτοκτονία.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Για να καταλάβω... αυτοκτόνησες ή όχι;

ΠΑΥΣΗ

(Τα φώτα στη σκηνή χαμηλώνουν, κι ένα αμυδρό φως φωτίζει από πάνω τον Αλέξανδρο που ετοιμάζεται να τους εξιστορήσει το δικό του μακάβριο τέλος.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ήμουν αποφασισμένος. Δεν έκανα πίσω. Πήγα στο αγαπημένο μου μέρος, στο Σούνιο. Κοίταξα τις αγαπημένες μου κολώνες για τελευταία φορά, έκλεισα τα μάτια και βούτηξα στο κενό. Σαν τον Αιγέα. Ευτυχώς έπαθα ανακοπή αμέσως, μόλις έπεσα. Στο πρώτο δευτερόλεπτο. Ούτε την πτώση δε θυμάμαι πόσο μάλλον τη πρόσκρουση.

(Τα φώτα ανάβουν.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και γιατί ένα παλικάρι σαν εσένα πήρε την απόφαση να αυτοκτονήσει;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Γιατί; Θέλει και ερώτημα; Γιατί πολύ απλά
ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑ...ΜΠΟΥΧΤΗΣΑ...ΑΗΔΙΑΣΑ. Με τα πάντα.
Από τις ψεύτικες υποσχέσεις, τις ψεύτικες επαναστάσεις, τα
μεγάλα τα λόγια! Παντού λύκοι. Έτοιμοι να σε κατασπαράξουν.
Και αν γλύτωνες από τους λύκους, σου ορμάγανε τα σκυλιά. Να
σε μαντρώσουν. Να σε αλυσοδέσουν και πίσω ξανά στο μαντρί.
Δεν ήτανε ζωή αυτή. Τι να κάνει ένα πρόβατο, χωρίς μέλλον,
χωρίς προοπτική;

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Είπες ότι ο Μεγάλος μας λυπήθηκε. Λες να πάμε επάνω;
Πιστεύεις ότι έχουμε τη δυνατότητα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Σας είπα. Όλοι θα έχουν την ευκαιρία τους. Απλά όταν έρθει ο
Συρμός 11 και πάτε στο Σταθμό Εξέτασης, ανοίξτε τη ψυχή σας
και πείτε την αλήθεια. Ουδείς αναμάρτητος. Ζητήστε
συγχώρεση.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Κατάλαβα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Μόνο που εμένα θα πρέπει να με συγχωρέσετε. Πέρασε η ώρα
και θα πρέπει να επιστρέψω. Πάντως χάρηκα πολύ για τη
γνωριμία. Εύχομαι να τα ξαναπούμε από κοντά!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Αμήν!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Μακάρι!

(Ο Αλέξανδρος πηγαίνει προς το ασανσέρ. Βάζει μέσα το καρτότσι
καθαριότητας, πατάει το κουμπί και η πόρτα κλείνει.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Άνοδος. Άνοδος.

(Μετά από λίγο ξανανάβει η φωτεινή ένδειξη "OUT OF ORDER".)

ΠΑΥΣΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ

Όχι που δε θα πάμε εμείς επάνω. Εδώ πήγε
ο ``ΑΥΤΟΧΕΙΡΑΣ``. Λοιπόν ακούστε να δείτε τι θα κάνουμε.

(Ο Δημήτρης και ο Άγγελος κάθονται δίπλα του. Φαίνονται
προβληματισμένοι.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Πρώτον. Όταν φτάσουμε στο Σταθμό Εξέτασης δε θα είμαστε
μες στην τρελή χαρά. Πρέπει να φαινόμαστε μετανιωμένοι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Δεν ξέρω...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και με ύφος του στυλ ότι λυπόμαστε που αφήσαμε τα εγκόσμια
και δεν προλάβαμε να ολοκληρώσουμε τα καλά πράγματα. Αυτά
που έχουν σημασία...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Μα καλά, δεν τον άκουσες τι έλεγε; Είμαστε ΝΕΚΡΟΙ. Τι
νομίζεις ότι μπορείς να καταφέρεις τώρα;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μην είσατε χαζοί. Ακολουθήστε το σχέδιο και δεν θα χάσετε!
Αφού είπε ότι ``όλοι, μηδενός εξαιρουμένου θα έχουν την
ευκαιρία τους``.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(προβληματισμένος)

Είναι ανώφελο. Όλα έχουν τελειώσει.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τίποτα δεν έχει τελειώσει. Εσύ Άγγελε πες ...πόσο ...πικρά
μετανιωμένος αισθάνεσαι που δεν πρόλαβες να χειρουργήσεις
αφιλοκερδώς, για να προσφέρεις στον κόσμο. Εσύ Δημήτρη πες
πόσο ... είχες σιχαθεί το παραδικαστικό κύκλωμα που βγάζει
εμπόρους ναρκωτικών απ' τη φυλακή... ξέρω εγώ ...κάτι τέτοιο.
Εγώ θα πω ...ότι ...αν και εκβιάστηκα, έκανα ότι καλύτερο
μπορούσα για τον λαό, για το καλό του. Ότι αν δε συναινούσα,

μέχρι και πόλεμο θα είχαν ρίξει πάνω στα κεφάλια μας. Θα μας είχαν σπάσει σε κομμάτια. Αν μη τι άλλο έσωσα ζωές.

(Ξαφνικά η φωτεινή ένδειξη του ασανσέρ ανάβει, προειδοποιώντας για την κάθοδο.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Κάθοδος. Κάθοδος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ξανακατεβαίνει!

ΑΓΓΕΛΟΣ

Να ξέχασε κάτι ο Αλέξανδρος;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Λέτε να είναι αυτή....

(Το ασανσέρ κατεβαίνει στην Πύλη Μετρό όμως μέσα είναι άδειο.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(ενθουσιασμένος)

Να τη!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ποια;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Η ευκαιρία μας! Ελάτε, γρήγορα. Πριν κλείσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Και αν αντί για πάνω πάει κάτω;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Έχει δίκιο ο Άγγελος.

(Εκείνη τη στιγμή τα φώτα στην Πύλη Μετρό σβήνουν, το ένα μετά το άλλο.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Γρήγορα!

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

ΣΚΗΝΗ 1

(Μόλις που πρόλαβαν και μπήκαν στο ασανσέρ πριν κλείσει η πόρτα και στην Πύλη Μετρό πέσει το απόλυτο σκοτάδι. Όμως το ασανσέρ δεν πηγαίνει, ούτε πάνω, ούτε κάτω. Ένα κόκκινο φως ανάβει πάνω απ' τα κεφάλια τους. Το μεγάφωνο, νεκρό. Καμία ανακοίνωση. Μετά από λίγο η πόρτα του ασανσέρ ανοίγει. Αλλά δε βρίσκονται στην Πύλη Μετρό, παρά στο δωμάτιο ενός νοσοκομείου. Τα πάντα στο δωμάτιο είναι άχρωμα. Τα λουλούδια στο βάζο, μαραμμένα. Στο κέντρο τουωματίου, ένα κρεβάτι με έναν άντρα νεκρό, καλυμμένο με άσπρο σεντόνι. Στα πόδια του νεκρού, δεξιά, η γυναίκα του, αριστερά η κόρη του. Τα κεφάλια τους πάνω στο σεντόνι, λες και πριν από λίγο τον κλαίγανε. Είναι ακίνητες, σαν σε φωτογραφία. Παγωμένες στο χωροχρόνο. Βγαίνουν από το ασανσέρ διστακτικά. Ο Άγγελος πηγαίνει με αργά βήματα προς το κρεβάτι. Σηκώνει το σεντόνι, κοιτάζει και κλείνοντας τα μάτια, σκεπάζει πάλι τον νεκρό.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Να μαντέψω ... Δικός σου ήτανε;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Όχι (απογοητευμένα). Αν ήτανε δικός μου, θα τον είχα σώσει. Είναι ένας κύριος που είχε περάσει από το ιατρείο μου, πριν από δύο χρόνια, αν θυμάμαι καλά. Ήτανε στην ηλικία μου. Δεν τον ανέλαβα γιατί δεν είχε τα χρήματα να πληρώσει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(συνεχίζει μετανιωμένος)

Πόσο λάθος έκανα. Προτιμούσα να σώζω τους εύπορους, παρά αυτούς που είχαν πραγματικά ανάγκη. Και τώρα; Οι δικοί του...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Θα τη βρούνε την άκρη. Όλοι τη βρίσκουν. Μην αισθάνεσαι τύψεις.

(Εκείνη τη στιγμή, από το μεγάφωνο ακούγονται τα λόγια του Άγγελου όταν μιλούσε με τον Δημήτρη. Όμως μόνο αυτός είναι σε θέση να τα ακούει, σαν να είναι η φωνή της συνείδησης του που ζωντάνεψε μετά θάνατον.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Εσείς; Αν κρέμονταν οι ζωές των ανθρώπων απ' τα χέρια σας.

(Ο Άγγελος κλείνει τα μάτια του προσπαθώντας έτσι να ξεφύγει από αυτά που ακούει.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Αλλά έπρεπε να επιλέξετε, ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(χαμηλόφωνα)

Σταμάτα (σκύβοντας το κεφάλι).

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν καταλαβαίνω; Σε ποιον μιλάει (προς τον Δημήτρη);

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Ποιον θα επιλέγατε; Τον μεσοαστό; Τον αμόρφωτο; Αυτόν που δεν έχει στον ήλιο μοίρα;

ΑΓΓΕΛΟΣ

(φονάζοντας)

Σταμάτα (βάζει τα χέρια να κλείσει τα αυτιά του).

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Άγγελε είσαι καλά; Τι έπαθες;

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Ή τον καλλιεργημένο; Τον εύπορο; Αυτόν που έχει κάνει πράγματα στη ζωή του. Τον επιτυχημένο.

(Ο Άγγελος πλέον ανήμπορος, πέφτει στα γόνατα.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

(με τρεμάμενη φωνή)

Συγχώρεσέ με...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μπράβο. Μια χαρά το πας. Και όταν φτάσεις, έτσι να είσαι. Μην ξεχνάς το σχέδιο.

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Εντός ολίγου αναμένεται η άφιξη του Συρμού 11. Παρακαλείται όπως ο κύριος Ρήγας ετοιμάζεται για επιβίβαση.

ΑΓΓΕΛΟΣ

(χαμηλόφωνα)

Δεν το καταλαβαίνεις... Με τις πράξεις μου όχι μόνο πέθανε ένας νέος άνθρωπος αλλά κι αυτό το μικρό κορίτσι ... ένας Θεός ξέρει πόσο βαριά μπορεί να του στοιχίσει. Τους κατέστρεψα ... Τους σκότωσα...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δε φταις εσύ. Ακολούθησε το σχέδιο και

ΑΓΓΕΛΟΣ

(τον διακόπτει φωνάζοντας)

Στο διάολο και εσύ και το σχέδιο σου.

(Τα φώτα αρχίζουν να τρεμοσβήνουν καθώς ο συρμός πλησιάζει.)

ΑΓΓΕΛΟΣ

(μετανιωμένος)

Συγχώρεσέ με...

(Ένας δυνατός αέρας σαρώνει στο δωμάτιο. Το βάζο πέφτει κάτω και σπάει. Τα φώτα σβήνουν. Ο Συρμός 11 έφτασε. Οι πόρτες ανοίγουν κι ο Άγγελος επιβιβάζεται. Οι πόρτες κλείνουν και ο Συρμός 11 απομακρύνεται αφήνοντας πίσω τον Δημήτρη και τον Γιάννη.)

ΣΚΗΝΗ 2

(Απόλυτο σκοτάδι. Μόνο το κόκκινο φως από το ασανσέρ φωτίζει το δωμάτιο, σαν να τους καλεί να μπουνε μέσα. Ο Δημήτρης και ο Γιάννης επιβιβάζονται. Μετά από λίγο έχουν μεταφερθεί σε ένα εφηβικό δωμάτιο. Δίπλα στο κρεβάτι βρίσκεται το άψυχο κορμί μιας δεκαεξάχρονης, με μία ένεση καρφωμένη στο αριστερό της χέρι. Προχωρούν αργά, μέχρι που αντικρίζουν το πτώμα. Ο Δημήτρης ανασαίνει γρήγορα, σαν να παθαίνει κρίση πανικού.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι έπαθες;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(ξαφνιασμένος)

Ειν ... Είναι ... αυτό που νομίζω;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν έχεις ξαναδεί πτώμα άλλη φορά;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Εε.. ; Μόνο "σκεπασμένα".

ΓΙΑΝΝΗΣ

Υπερβολική δόση (βάζει τα χέρια του στις τσέπες).

(Από το μεγάφωνο ακούγεται η φωνή του Δημήτρη όταν διάβαζε τη δικογραφία. Και αυτή τη φορά μόνο αυτός μπορεί να ακούσει τη "φωνή" της συνείδησης του.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Ο συλληφθείς ζήτησε να μιλήσει πρώτα με τον δικηγόρο του και αρκέστηκε να αναφέρει πως τα ναρκωτικά είναι για ίδια χρήση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(μονολογεί)

Τι έκανα...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δε φταις εσύ. Μην το φορτώνεις στον εαυτό σου. Γονείς δεν είχε αυτό το κορίτσι; Πού ήτανε; Αυτοί τι κάνανε όχι εσύ;

(Ο Δημήτρης τα έχει χαμένα.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Θα επικαλεστούμε ότι είναι χρόνια χρήστης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(μονολογεί αυθόρμητα)

Ιστορικό χρόνιας εξάρτησης. 1.000 ευρώ, αμοιβή γιατρού, 2.000 ευρώ αμοιβή δικιά μου...

ΓΙΑΝΝΗΣ

(απορημένος)

Δε σε καταλαβαίνω; Ποια αμοιβή;

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Όχι όχι, 3.000 ευρώ αμοιβή δικιά μου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(απολογητικά)

Τους κατέστρεψε. Όπως κι εγώ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι είναι αυτά που λες; Τρελάθηκες; Δεν το βλέπεις πως παίζει ο διάλογος με το μυαλό μας; Θέλει να μας κάνει να νιώσουμε υπαίτιοι. Να μας γεμίσει τύψεις για όλα, ακόμα και για αυτά που δεν ευθυνόμαστε. Και μόλις φτάσουμε στον Σταθμό Εξέτασης να πάρουμε στις πλάτες μας το φταίξιμο των ΠΑΝΤΩΝ. Θεε να μας τα φορτώσουν όλα (του φωνάζει);

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(μετανιωμένος)

Αν οι έμποροι που σώζω απ' τη φυλακή, ήτανε χωμένοι μέσα, για πάντα, δε θα συνέβαινε αυτό ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και πώς είσαι τόσο σίγουρος ότι προμηθεύτηκε τη θανατηφόρα δόση απ' τον δικό σου έμπορο; Εσύ είσαι ο Δικηγόρος. Εγώ θα σου ανοίγω τα μάτια; Σύνελθε επιτέλους.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(φοβισμένα)

Αυτό το κορίτσι... Αυτό το κορίτσι είναι το κορίτσι που έχασε τον πατέρα του. Δεν το καταλαβαίνεις (του φωνάζει); Είχε δίκιο ο Άγγελος. Τους κατέστρεψε. Όπως κι εγώ.

(Δυνατός αέρας φυσάει στο δωμάτιο καθώς ο συρμός πλησιάζει.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ΄ΕΞΩ)

Εντός ολίγου αναμένεται η άφιξη του Συρμού 11. Παρακαλείται όπως ο κύριος Στάμου ετοιμάζεται για επιβίβαση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

(μετανιωμένος)

Αυτό ήταν. Έφτασε η ώρα μου να πληρώσω... Συγχώρα με Θεέ μου (βάζοντας τα χέρια στο κεφάλι του).

(Τα φώτα στο δωμάτιο αρχίζουν να τρεμοσβήνουν.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Μη φοβάσαι. Όπως συνεννοηθήκαμε. Ακολούθησε το σχέδιο. Πες αυτά που είπαμε όταν φτάσεις για την Αξιολόγηση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ακόμα και τώρα τόσο αφελής... Αυτή είναι η...

(Ο θόρυβος από τις ράγες δεν αφήνει να ακουστούν τα τελευταία του λόγια. Τα φώτα σβήνουν. Ο Συρμός 11 έφτασε. Οι πόρτες ανοίγουν κι ο Δημήτρης επιβιβάζεται. Έπειτα ο Συρμός 11 απομακρύνεται αφήνοντας πίσω τον Γιάννη.)

ΣΚΗΝΗ 3

(Ο Γιάννης παρόλο που έχει απομείνει μόνος του φαίνεται ιδιαίτερα ψύχραιμος. Στο σκοτεινό δωμάτιο το κόκκινο φως του ασανσέρ τον καλεί υπομονετικά. Εκείνος φτιάχνει τη γραβάτα του και επιβιβάζεται με την πόρτα να κλείνει δυνατά πίσω του. Μετά από λίγο η πόρτα του ασανσέρ ανοίγει. Έχει μεταφερθεί σε ένα απέραντο νεκροταφείο. Παντού μνήματα με μαραμένα λουλούδια. Όμως ένα μνήμα είναι διαφορετικό από τα υπόλοιπα. Φαίνεται καινούργιο. Ο Αλέξανδρος, μόλις έχει σταματήσει να το καθαρίζει. Καθώς αντιλαμβάνεται ότι κάποιος είναι εκεί, γυρνάει και κοιτάζει τον Γιάννη.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

Αλέξανδρε; Τι κάνεις εδώ;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Είχα δουλειά. Μόλις το τελείωσα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δικό μου είναι το μνήμα (με αυτοσαρκασμό);

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Όχι.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τότε ποιος είναι μέσα;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ακόμα ... κανείς. Η σωστή ερώτηση θα ήταν για ποια προορίζεται αυτό το μνήμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Για γυναίκα λοιπόν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Πάνω από όλα μάνα ... και σύζυγος. Την ξέρεις. Την είδες. Πρώτα πέθανε ο άντρας της στο νοσοκομείο. Από καρδιά. Και μετά η κόρη της. Δεν άντεξε το χαμό του πατέρα της. Υπερβολική δόση. Στο δωμάτιο. Και αυτήν την είδες.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(συνεχίζει)

Πόσα να αντέξει αυτή η γυναίκα. Σε λίγο θα αυτοκτονήσει. Αυτό θα είναι το μνήμα της.

(Ο Αλέξανδρος τον πλησιάζει. Σηκώνει τα χέρια δείχνοντας του δεξιά και αριστερά τα μνήματα.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Όλοι εδώ μέσα, είμαστε τα αποτελέσματα των επιλογών σου.
Τα πρόβατα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(ενοχλημένος)
Τι είναι αυτά που λες τώρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Να ... εκεί πιο πάνω. Είναι και το δικό μου μνήμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Και τι σχέση έχω εγώ με όλα αυτά; Δε σε σκότωσα εγώ! Μόνος σου αυτοκτόνησες! Μόνος σου έπεσες...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Εσύ Γιάννη, ήσουνα το αόρατο χέρι που με έσπρωξε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(ενοχλημένος)
Ανοησίες ... Πας να μου τα φορτώσεις όλα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κάθε άλλο. Ευθύνες εγώ δε δίνω. Άλλωστε Κριτής είναι άλλος.
Εγώ απλώς αναφέρω τα γεγονότα.

(Η φωνή της συνείδησης του Γιάννη αντηχεί δυνατά από το μεγάφωνο.
Ο Γιάννης στην αρχή δείχνει ταραγμένος σε αντίθεση με τον
Αλέξανδρο που ακούει και αυτός αλλά είναι εντελώς ήρεμος.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Ο λαός νομίζει ότι επεμβαίνει. Έχει την εντύπωση ότι με την
ψήφο του θα αλλάξει τα δρώμενα.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Τι είναι αυτό(κοιτάζοντας ψηλά);

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Η φωνή της συνείδησης σου. Αυτά που έχεις πει. Δεν τα θυμάσαι;

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

(ταυτόχρονα)

Αν δεν ήμουν εγώ αυτός που είμαι, δε θα ήταν κάποιος άλλος στη θέση μου; Γιατί να μη βγω κερδισμένος από αυτή την ουτοπία;

(Ο Γιάννης δείχνει σαν μόλις να ξυπνά από μία καλοστημένη πλεκτάνη.)

ΓΙΑΝΝΗΣ

(τσαντισμένα)

Εσύ (δείχνει τον Αλέξανδρο φωνάζοντας)!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

''Αν όχι εγώ, τότε ποιος''(απαντά με υπονοούμενο);

ΓΙΑΝΝΗΣ

Δεν μπορείς να με κάνεις να πιστέψω ούτε μια στιγμή ότι εγώ είμαι ο ηθικός αυτουργός για όλα αυτά! Εσύ ! Εσύ είσαι

(Ο Αλέξανδρος τον διακόπτει.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Δε στα λέω για να σε κάνω να τα πιστέψεις. Στα λέω απλά γιατί έτσι έγιναν. Άλλωστε απ' ότι βλέπω, εσύ εξακολουθείς να πιστεύεις τον εαυτό σου.

(Τα φώτα αρχίζουν να τρεμοσβήνουν και δυνατός αέρας φυσάει στο νεκροταφείο.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

''Εγώ ... εγώ θα πω ότι έκανα ότι καλύτερο μπορούσα για το λαό ... για το καλό του. Ότι αν και εκβιάστηκα ... έτσι έσωσα ζωές''.

ΓΙΑΝΝΗΣ

(φωνάζοντας)

Ένα λεπτό. Ένα λεπτό.

(Τα φώτα σβήνουν. Ο Συρμός 11 μόλις έφτασε. Οι πόρτες ανοίγουν κι ο Γιάννης επιβιβάζεται. Οι πόρτες κλείνουν και καθώς ο Συρμός απομακρύνεται...)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Σας ευχαριστούμε για τη παραμονή σας στην Πύλη Μετρό.
Λυπούμαστε που ακόμα και τώρα ... δεν καταφέρατε να
καταλάβετε τη σημασία της συγχώρεσης, της μεταμέλειας και
της αξίας της ανθρώπινης ζωής. Επόμενος σταθμός ...
ΠΡΑΙΤΩΡΙΟ.

(Τα φώτα στη σκηνή ανάβουν. Ο Αλέξανδρος έχει ένα πονηρό και
ταυτόχρονα σαρκαστικό χαμόγελο στο πρόσωπο του. Βγάζει από την
τσέπη ένα πακέτο τσιγάρα, και ανάβοντας ένα, παίρνει μια βαθιά
ρουφηξιά με εμφανές το αίσθημα της ικανοποίησης.)

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Γιατί χαμογελάς;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Και γιατί να μη χαμογελάω (κοιτάζει ψηλά); Σε κέρδισα!

ΜΕΓΑΦΩΝΟ(ΑΠ'ΕΞΩ)

Είσαι σίγουρος; Δύο ψυχές εγώ, μία εσύ!

(Χτενίζει περίτεχνα τα μαλλιά με το χέρι του και φορά το τζόκεϊ του,
αλλά αυτή τη φορά κανονικά με αποτέλεσμα να φαίνεται το λογότυπο
των Rolling Stones, μία κατακόκκινη γλώσσα.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Κράτα εσύ τα "σκυλιά" (παίρνει ακόμη μια ρουφηξιά από το
τσιγάρο του). Εγώ έχω τον "λύκο"!

ΤΕΛΟΣ

MUSIC - Sympathy for the Devil - The Rolling Stones

Written by Mick Jagger and Keith Richards

Σημείωση : Το "Πραιτώριο" στην οδό των Παθών στην Ιερουσαλήμ την εποχή του Ιησού, ήταν το Διοικητήριο και η επίσημη κατοικία του Ρωμαίου Ηγεμόνα Πόντιου Πιλάτου. Εδώ έφεραν τον Ιησού και τον Καϊάφα για να δικαστεί. Ήταν το μέρος που βασανίστηκε και καταδικάστηκε στην εσχάτη ποινή του θανάτου με σταύρωση.